

คาถาหัวใจต่างๆ

นิสา เขยกління ปวีรรัตนและเรียบเรียง

ดอกรัก พยัคศรี ตรวจทาน

ทะเบียนเอกสารโบราณ

1. รหัสเอกสาร (Identifier Number)	NPT004-054.KhathaHuajaiTangtang
2. ชื่อเรื่อง (Title)	คาถาหัวใจต่างๆ
3. หมวดเรื่อง (Subject)	ตำราไสยศาสตร์
4. สถานที่สำรวจ (Location)	พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านตลาดน้ำวัดลำพญา ต.ลำพญา อ.บางเลน จ.นครปฐม
5. สถานที่ทำสำเนาดิจิทัล (Digitization Location)	พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านตลาดน้ำวัดลำพญา ต.ลำพญา อ.บางเลน จ.นครปฐม
6. วันที่ทำสำเนา (Date)	9 มีนาคม 2555
7. ชื่อผู้สร้าง (Creator)	-
8. ประเภทของเอกสาร (Type)	สมุดไทยขาว
9. จำนวน (Format of original)	1 เล่ม /32 หน้า
10. ขนาดเอกสาร (Size of original)	36 x 11 x 1 ซม.
11. รูปแบบไฟล์เอกสาร (Digital Format)	image/jpg
12. อักษรที่ใช้บันทึก (Script)	ขอมไทย, ไทย
13. ภาษาที่ใช้บันทึก (Language)	บาลี, ไทย
14. สภาพของเอกสาร (Condition)	สมบูรณ์
15. คำสำคัญ (Keywords)	ตำราไสยศาสตร์, ตำราเวทศาสตร์, คาถา, หัวใจต่างๆ, ตำรายา, มนต์ คาถา, คาถาหัวใจ, หัวใจพระคาถา, โครงการมหาเถรดำแย, วัดลำพญา, วัด ลำพญา, นครปฐม
16. ภาพประกอบ (Illustrator)	

สมุดไทยชาวเรื่อง คาถาหัวใจต่างๆ ฉบับพิพิธภัณฑสถานบ้านตลาดน้ำวัดลำพญา รหัสเอกสาร NPT004-054 ต้นฉบับเรื่องนี้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ เขียนด้วยอักษรไทย ภาษาไทย และอักษรขอมไทย ภาษาบาลี แต่มีหลายลายมือทั้งโดยเขียนทั้งตัวบรรจงและหวัด ต้นฉบับมีทั้งเส้นหมึกและดินสอ เนื้อหาที่บันทึกไว้เป็นเรื่องสั้นๆ ไม่ครบสมบูรณ์

หน้าต้นกล่าวถึง คาถาหัวใจ หรือ หัวใจพระคาถา เป็นบทย่อของพระคาถาซึ่งถอดออกมาเป็นคำสั้นๆ เพื่อให้จดจำได้รวดเร็วแต่ยังคงความหมายและความศักดิ์สิทธิ์ไว้เช่นเดิม คาถาหัวใจที่ปรากฏในสมุดไทย อาทิ หัวใจพระมหาชนก หัวใจพระเพชร หัวใจพระสุวรรณสาม หัวใจตรีนิสิงเห หัวใจพระเทมีย์ หัวใจงู หัวใจคน เป็นต้น นอกจากคาถาที่กล่าวถึงไปแล้วนั้น ยังมีคาถาหัวใจที่กล่าวถึงนอกเหนือจากคาถาหัวใจ ๑๐๘ อีกด้วย เช่น หัวใจนภา หัวใจมงคล เป็นต้น

การตั้งพิธีดีแถมหรือแถมก็ได้ ผู้ปริวรรตเข้าใจว่าเป็นพิธีที่ตั้งขึ้นเพื่อปิดพิชราย คุณไสยต่างๆ ให้ออกจากจากร่างกายของคน และโองการมหาเถรดำเิน

หน้าปลายกล่าวถึง ตำราดูธาตุ และสูตรยาสมุนไพรสำหรับรักษาโรค เช่น ยาละออง ยาสะ ยาตัดไข้ เป็นต้น

ข้อตกลงเบื้องต้นในการปริวรรตสมุดไทย คือ

๑. คำที่ใช้ตัวหนา คือ อักษรขอมไทยและถ่ายถอดตามที่ปรากฏ
๒. คำที่ขีดเส้นใต้ คือ คำที่ไม่แน่ใจและยังหาความหมายไม่ได้
๓. คำที่ใช้ตัวอักษรสีแดง คือ คำที่เพิ่มขึ้นมาจากความเข้าใจของผู้ปริวรรต
๔. เครื่องหมาย – คือ ตัวอักษรเลื่อนรางหรือขาดหายไปไม่สามารถอ่านได้
๕. คำที่ใช้ตัวอักษรสีน้ำเงิน คือ คำที่พบในหนังสือและนำมาเปรียบเทียบกันเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น

หน้าต้น

หน้าต้นตำรายานี้มีหัวใจต่างๆ หน้าต้นตำยามีรา เราท่านทั้งหลายเอ๋ย

๑ อนิขมิ^๑ หัวใจยันตาโกนโต (อะนิขะนิ หัวใจยันตุโกนโต)^๒

สตฺยโต หัวใจสำพุเท (สะทะปะโต หัวใจสัมพุเท)

กาลกณฺญา มหาภิสมมา หัวใจสะไม (กาละกัญญา มหาภิสมมา หัวใจมหาสมัย)

จิปิเสช หัวใจปัจจเวก

ลิจิสิป หัวใจวิปะสิ (สะชิสะปิ หัวใจวิปัสสิ)

จพฺพห หัวใจพระมหาชนก (ปะพะยะหะ หัวใจพระมหาชนก)

ภตาทำเก หัวใจพระเพชร (ภุตากังเก หัวใจเกราะเพชร)

ปสิส หัวใจอาวุธพระเจ้า

สจาชตฺริ หัวใจตรีนิสิงเห (สะหะชะฎะตฺริ หัวใจตรีนิสิงเห)

ตมฺมาภฺภู หัวใจอาการ

สจพาทุ หัวใจพระณรังสี (สะกะจะพาทุ หัวใจพระญาณรังสี)

นหฺโสโต หัวใจยะโตหัง (นะหฺโสโตตั้ง หัวใจยะโตหัง)

อวสทฺท หัวใจพระสุวรรณสาม (อะวะสะทะ หัวใจพระสุวรรณสาม)

กอคต หัวใจพระเดมิย (กะระเตจะ หัวใจพระเดมิย)

กยคฺต หัวใจการยักษ์

ทฺสปนิ หัวใจปทมัง (ทฺสมะนิ หัวใจปะละมัง)

ณิโยเอหิ ๓ ที เสกขี้ผึ้งสีปากก็ได้ ติดชายผ้าก็ได้ เสกน้ำอยู่คง เสก ๓ ที่อยู่แล ฯ

อิกฺวิติ หัวใจอิตฺปิโส (อิกะวิติ หัวใจพระพุทเจ้า หากเป็น อะสังวิชฺสุโลปะสะพุทะ จึงจะเป็นหัวใจพระอิตฺปิโส)

กยนอ หัวใจ ก ข (กะยะนะอั้ง หัวใจกะชะ)

ทฺสนโส หัวใจพระธรรมบท (เปรด)

ปสิจิมิ หัวใจคเตสิก (ปะสิจิมิ หัวใจคเตสิก)

นเสมทฺสมน เสกขี้ผึ้งสีปากตีนกแลฯ

พุทฺธบังจกฺขุณฺณมฺ บังจกฺขุ สังข์ บังจกฺขุ ภาวนาเมื่ออัจนแลศัตรูปเห็น

กขรณ หัวใจอาวุธ (กะชะมะนิ หัวใจอาวุธ)

ตปฺปสิย หัวใจยฺง (ตะปะปะสิยะ หัวใจนกงฺย)

กสตาน หัวใจมต (กะสิตานะ หัวใจมตง่าม)

พาวิตตติ หัวใจสินทิง

นภาวโต หัวใจพญามาร (นภาวะโต หัวใจพระยามาร)

นวิภา หัวใจนภา

กิกฺกุ หัวใจพระยาไก่ (ตฺวิกฺกุ หัวใจไก่เถื่อน)

นุการตติ หัวใจสะตปปะ

^๑ การถ่ายทอดจากอักษรขอมไทยมาเป็นไทยจะไม่ใส่สระ เช่น อนิขมิ อ่านว่า อะนิขะมิ เป็นต้น

^๒ เมื่อนำคำไปตรวจทานกับหนังสือ พบว่าไม่ตรงกันจึงขอยกคำที่ปรากฏในหนังสือคัมภีร์ไสยศาสตร์ ฉบับสมบูรณ์ โดยอาจารย์ญาณโชติ มาเทียบเคียง โดยจะวงเล็บและใช้ตัวอักษรสีน้ำเงิน

องส หัวใจพญานาค

นรกาล หัวใจคน (นระการัง หัวใจมนุษย์)

อรหันกา หัวใจอิทธิฤทธิ์

เมตติจิตต์ เสกขีฝั่งสี่ปากแล ฯ

อรนติกา หัวใจคนจร

อหนติโก หัวใจคลาดแคล้ว (อะหนติโก หัวใจแคล้วคลาด)

ธนธณญา หัวใจข้าวเปลือก (ธนะธนะยา หัวใจข้าวเปลือก)

นรสติ หัวใจมงคล

อสวิ หัวใจพระยามิลิน (อะระวิ หัวใจพระยามิลินท์)

ลลาเต หัวใจพระเจ้าลิลลา

ตอธอธอธอ หัวใจ ก ข

ยนต์สนต์ หัวใจยันต์ (ยันตังสันตัง หัวใจยันต์)

กมมิฎปิ หัวใจพระภูมิ (กุ่มมิภูมิ หัวใจพระภูมิ)

กรตติ หัวใจจิ้งจก (กระสะสะติ หัวใจจิ้งจก)

เอกมมงคล หัวใจมงคลสูตร (เอตะมังกะลัง หัวใจมงคลสูตร)

ยนิรตตนิ หัวใจยานี (ยะนิรตตนิ หัวใจยานี)

ภาลเหรี หัวใจคน

นกรัน หัวใจแก้ว ๓ ประการ (มะตยาโน หัวใจแก้วสามประการ)

พททวา หัวใจองคต (พะทวะระวา หัวใจองคต)

นุภานเว หัวใจอนุ (นะภานเว หัวใจอนุ)

วิเนสนุติ หัวใจตาบ (วิเนสันติ หัวใจตาบ)

หนตनुตา หัวใจกาลิ (หันตนะตนา หัวใจกาลิ)

อรห หัวใจยอดพระนิพพาน

ภควา หัวใจพระเจ้าดำเนิน

โลลกววิฑ หัวใจโลกทั้ง ๓ (โลกะวิฑ หัวใจโลกทั้ง ๑๐)

อนตภาโว หัวใจสัตว์ (อันตะภาโวพะ หัวใจสัตว์)

กาลตุนิตา หัวใจกินนุตั้ง

กาลปจจ หัวใจพระยามัจจุราช (กาลมะจจุ หัวใจพระยามัจจุราช)

อหิสปโป หัวใจจู

สทขโย หัวใจพระยาม้า (สูกะเขโย หัวใจพระยาม้า)

กรสติ หัวใจจิ้งจก

ภยนย หัวใจภยานยักซ์ (กะยะพะตัง หัวใจภยานยักซ์)

นรवार หัวใจภาณอาน

จตต์เจตตสิกรุนิพาน หัวใจปรมัท (ปรมัตถ)

วิรติ หัวใจวิปัสสนา (วิระสะติ หัวใจวิปัสสนา)

ธมมปสสิ หัวใจสามต

นขาสติ หัวใจฉิมภาลี (นะขาสติ หัวใจฉิมพลี)

เขตวาทธาธาตุโจเม หัวใจอาทิตย์

สิวิพฐ หัวใจพระนิตาน (สิวิงพฐ หัวใจพระนิตาน)

อิสวาส หัวใจพระเจ้า (อิสวาส หัวใจพระรัตนตรัย) แต่หากเป็น (อิกะวิติ หัวใจพระพุทธเจ้า)

มออุ หัวใจพระไตรปิฎก

อสิสตุตติสสมี หัวใจเพชรสีกาล (อะสิสตุตติปะภัสสมิง หัวใจเพชรสีดำน)

โอสวิรมสาพเทวา หัวใจด้านจักรี (อสิวิระมะสาพเทวา หัวใจนิพพานจักรี)

เมกุมอุ หัวใจนางธรรณี (เมกุมอุ หัวใจแม่พระธรรณี)

เตชสตี หัวใจไฟ (เตชสะสตี หัวใจไฟ)

วายุลลพ หัวใจลม (วายุลลปะ หัวใจลม)

อปานุตติ หัวใจน้ำ (อปานุตติ หัวใจน้ำ)

ปถวิย หัวใจแผ่นดิน (ปะถะวิยยัง หัวใจดิน)

สรมน หัวใจสรณาคมน (สะระณะมะ หัวใจพระไตรสรณาคมน)

อิสสิวล หัวใจพระยาร้อยเอ็ด (อิสสิวะ หัวใจพระยาร้อยเอ็ด)

พลยย หัวใจมาโล (พะลียยะ หัวใจพระมาลัย)

อสสมส หัวใจ—

นออสส หัวใจนะโม

—ยาโรนวา หัวใจเทพคุณ

อิมทิตตวิสิ หัวใจเกษตรพระเจ้า

เมตตสรณูมิกา หัวใจวิรุณปักเข (เมตตะสะระณูมิ หัวใจวิรุณปักเข)

สยสปุยอ หัวใจพระบุรีสัง (สะยะสะปะยะอะจะ หัวใจพระปริตร)

พางานาอุกสนท หัวใจพาทุง (พามาเนาอุกะสะนะท หัวใจพาทุง)

นมสอิ หัวใจพระวิฑูร (นะมะสังอิ หัวใจพระวิฑูร)

สเสน หัวใจพระเวสสันดร (สะระตะนะ หัวใจพระเวสสันดร)

จนปโท หัวใจคนสาปยักษ์

พทริจตุตี หัวใจพระนิพพานสูตร (อะนิโสสะ หัวใจนิพพานสูตร)

กรเตจ หัวใจพระเตมีย์ราช

กนุหนท หัวใจโจร

กาลถานู หัวใจกาสิก

สสสิริ หัวใจพระยาหมี (สะสิมิระ หัวใจพระยาหมี)

กตมอ หัวใจหนุมาน (ยะตะมะอะ หัวใจหนุมาน)

มออุ หัวใจตรีเพชร (ละมะอะอุ หัวใจตรีภท)

กยยส หัวใจพระมนต์ ๑๐๘ (กะจะยะสะ หัวใจทิพย์มนต์)

สทวิปิสสุ หัวใจโพชค์กา (สะระวิปิสะสะอุ หัวใจสัตตะโพชฌงค์)

ผเวสเจเอ ผิมิ หัวใจบารมี ๓๐ หัวใจ (ยะเวสะเจเอหิ หัวใจบารมีสามสิบห้า) เทียวถามดูเทิดที่ท่านผู้รู้ นั่นแล ฯ

หัวใจ กข ให้เสกน้ำลายทาตีน หนามตำไม่เข้าแล ฯ

จิตต์ภคิรินิเม หัวใจหญิง (จิตตั้งภคินิเม หัวใจหญิง)

จิตตตปรีโส หัวใจชาย (จิตตั้งปรีโส หัวใจชาย)

อธิถโยธาไตรโนกรธธา ผูกจิตผูกใจผูกกายนั้นแล

นมกย หัวใจพระกุนนโทพระโคนาคม (นมมะกะยะ หัวใจพระกุกกสันโธ, นมมะกะตะ หัวใจพระโกนาคม)

นมอิจ หัวใจสน

จิเจรุณี หัวใจกุสลา (จิเจรุณี หัวใจสังคะหะ)

ปสิอุอ หัวใจพระมโหสถ

กรมผ หัวใจพระกสบ (กระมะณะ หัวใจกัสสปะ)

จภก หัวใจพระศรีสกกยมนี

ปสนิวา หัวใจพระโพธิสัตว์

อินร หัวใจ ๓๓ ลักษณ

กายภณอิตถิมาทิหิมมัม ประสมเนตรแล ฯ

อะ อยู่บนขม่อมหัว รักษาทั่วกายแห่งข้า ฯ พระคาถานี้กันเขาคัด เรามิได้เลย ให้เสกด้วย ๓ เส้น เขียนหัวไว้ ๓ รอบ แล้วฝนของหอมทาตัวตามกำลังวัน กันเขาคัดเรา ถ้ามีดั่งนั้นเอาไม้ตาชั่งมาเสกผ้าพันก็ได้แล ฯ เราได้ลองมามากแล้วอย่าสนเท่ห์เลย ฯ

กสสภจ หัวใจพระภริณี

สสุกรอา หัวใจภริณีตามแต่จะใช้แล ฯ

โอมสิทธิชัยไกรจักรนั้นศักดิ์สิทธิ์ พระฤทธิผู้มีฤทธิ์ เธอจึงประสิทธิพระมนต์ให้แก่กู กูจึงว่าพระคาถา นะโมพุทธานะ มะอะอุ อะมะอุ อุอะมะ อิสะวาสุ สะวาสุอิ สุอิวาสุ

กูจะตั้งพิธีดีทะเลง^๓ คนอันต้องเวทมนตร์แล้ว่านยา อันที่เขากระทำให้ถูกต้องผู้ใด โอมกูจะปิด โอมกูจะไล่ โอมกูจะไปเอาน้ำที่ไกล กูจะเอาไฟมาประสะตนกู กูจะไปกินข้าวในกลางนา กูจะไปกินปลาในกลางน้ำ พระครูผู้เลิศล้ำ รู้แก่กระทำยิ่งกว่าขุนครุ กูรู้พระเวทมนตร์จบไตรเภท พระผู้วิเศษชื่อพระพุทธรายณ์ ทั้งปู่เจ้าสมิงพราย ทั้งครูปติยายอันศักดิ์สิทธิ์ ครูผู้มีฤทธิ์ จึงประสิทธิพระมนต์ให้แก่กู

กูจึงตั้งพิธีดีทะเลง คนอันต้องเวทมนตร์แล้ว่านยา ยาปลุก ยาหลุก ยาใบ ยาใช้ ยาแช่ ยาราก ยาฆ่า ยาเปลือก ยาหัว ใบเหม็ง ใบหม่อน มะกรูด ส้มป่อย ฝรั่งรูปฝรั่งย่นทางสามแพร่ง

กูจะปิดทะเลงพิษยาทั้งหลายมากมายหลายพัน และยาเหล่านี้เข้ากระทำให้ถูกต้อง เพราะกินของอันไม่ดี กูจะตีให้กระจาย กูๆ สายไปเสีย คัจฉะอะมุหมิ โอภาเสติถาหิ หนึ่งเข้าซี้ครั้งมาขึ้นรูป เข้าสูบด้วยเวทมนตร์แลคาถา เข้ากระทำด้วยหัวหมาป่าหัวงูเข้าด้วยยารม กูรู้จักกำเนิดชาติมีงนี้ กูจะตี กูจะไล่ กูจะไล่ กูจะขับ คัจฉะอะมุหมิ โอภาเสติถาหิ โอมกูจะปิดสารพัดพิษยา อนึ่งเข้าเอาซี้ครั้งมาขึ้นเป็นรูป เข้าสูบด้วยเวทมนตร์แลคาถา กูจะปิดให้หาย กูจะปิดทั้งปวงกระสาย อันลิมเพลาลิมมาย^๔ กูจะปิดทั้งบ้าทั้งใบ อันเขาใช้สารพัดชน ทั้งชนเสือแลชนหมี ชนหมาแลชนแมว อันทำผิดทางไหน กูจะขับ กูจะไล่ กูจะปิดพิษยาในเมืองใต้ กูจะไล่พิษยาในเมืองเหนือ อันเป็นยาเบื่อแลยาเมา กูจะปิดคุณสิบสองภาษา^๕ รู้ทั้งผีชมบ^๕ แยกคุณผีชมบไทย กูจะปิดทั้งขุนไม้แดงแลไม้แยาง กูจะปิดน้ำ น้ำก็แห้งถึงดินดาน กูจะปิดรูปคชสารแลรูปเสื่อรูปเนื้อในหนึ่งคน รูปผ้าพยนต์แลผีพราย รูปวัวรูปควายชะแลง ตาผีพระมนตร์นี้ยิ่งกว่าไฟบรรลัยกัลป์ กูจะปิดคุณเลขแลคุณยันต์ อันเขาใช้มาทำให้

^๓ พิธีดีทะเลง ผู้ปริวรรตสันนิษฐานว่าน่าจะมีความหมายเดียวกับ พิธีปิดทะเลง (แสดง) โดยคำนี้ปรากฏในหนังสือ **บันทึกเรื่องความรู้ต่างๆ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศฯ ทรงบันทึกประทานพระยาอนุমানราชชน เล่ม ๓** / สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศฯ-วัดตองศา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๑, หน้า ๑๙๓.

^๔ าย คือ เข้า.

^๕ ชมบ คือ ผีผู้หญิงที่ตายในป่าและสิงอยู่ในบริเวณที่ตาย มีรูปเห็นเป็นเงาๆ แต่ไม่ทำอันตรายใคร, ฉมบ หรือ ทมบ ก็ว่า.

เป็นบ้าหลงไหลวอยวายหลงลืม ลืมกินลืมนอน กูจะถอนเอาพิษยา อันอัน^๖ อยู่หัวตัวอย่าเมาเมา อยู่ใต้ที่นอน กูจะเลิก กูจะถอน กูจะตี กูจะไล่ มีแรงออกไปในเหวธาร กูจะปัดรังควานโปงทองล้าลองอยู่ต้นไม้เหนือ อันเป็นยาเบื่อแลยาเมา อันยาเขา กระทำมาให้เป็นบ้าทั้งลูกกลม พรหมโหดขโมดมารยา บ้าใบบ้ากามบ้าลมบ้าเลือดบ้าตีเดือด บ้าเสลดน้ำลายบ้าตาน หาเพื่อเคราะห์สันนิบาต กูรู้จักกำเนิดเกิดที่มิ่งนี้ กูจะตี กูจะไล่ กูจะขับ กูจะไล่ไปเสียทั้งหมด กูรู้ยศ กูดสารพัดพิษลงในน้ำ กูจะปล้ำสารพัดพิษลงไว้ในไฟ คัจฉะอะมูมิ โอภาเสติถาหิ นะโมพุทชายะ ยะธาพุทโมนะ นะหตุต โมถอน พุทออก ธาเคลื่อน ยะคลาย ครูปัตติยายให้กรรมสิทธิ์แก่กู เสยยอิธฺหูลุหูลุสะวาหาย นะโมเมเทวานังปัดชะวะตันติ กูตัดเคราะห์ ตัดโชค ตัดภัย ตัดเสียดจิ้งไร ตัดไข้ ตัดเจ็บ ตัดหนามยอกแหลมถูกคุณถูกไสย เป็นผีเป็นไอ กูจะตัดให้หาย พุทธังปัจจะตั้ง ธัมมังปัจจะตั้ง สังขังปัจจะตั้ง ฯ โองการสิทธิไชย รตนามนต์คุณไสย ทะ

โอมโองการมหาเถรตำแย ประสิทธิแต่เธอจึงจะให้กูแก้มันต์ดลคาถาเลขยันต์ทั้งปวง กเตสิ กเตสิ กริ่งกระนัง เธอจึงให้กูแก้มันต์เพชรเงาแสง เตอะระหัง กูจะแก้ดาราทองแดง ผีหลวงราหูจรกนินรแลนนทรี มือถือกระบี่กระบองเหล็ก มะอะอุ กูจะแก้ผีภูติพรายตายโหงห้า สิ้งวิทาปุกะยะปะ กูจะแก้ดอกจាំมาทรายหิน กะปะทุสะ กูจะแก้ไร่อันรู้เดิน มนต์ดลคุณคนแลคุณผี มเตพรวิสัตติ กูจะแก้สูรปีศาจกาละบาดตก ตมัดถึงปะกาเสนโต กูจะแก้อินจามแลพราหมณ์เทศ ฝรั่งเศสวิสันดาเม็ง มอญจรมมา ใครช่วงชัยมากก็มีต้อง อิติปิโส วิเสเสติ พระครูจึงจะให้กูแก้คุณเทียน เทพรำถุก เทพรำจวน ปันป่วนวิญญาณ ผังรูป ป่าช้าผินหน้าแลผินหลัง ให้รักให้คลั่งมัวเมา เตอะระหัง กูจะแก้ กูจะแก้คุณปู่เจ้าสมิงพราย อะสังวิสุโลปุสะพุกะ โอมกู จะเบิกบึงเบิกบางเบิกโขลนทวารบานประตุนต์ กูจะเบิกคนให้ถ่วนถึงพัน กูจะเบิกด้วยพระคาถา โอมนะโมพุทชายะ โอมนะโม

^๖ ไม่มีความหมาย เข้าใจว่าใส่เกินมา

หน้าปลาย

พุทธะโรตัสสะ อิติปิโส ภาคะวา ยมมะราชาโน คัตตะโองังมินาสะระนังคะโต ท้าวเวสสุวรรณโณ มะระณัง ทุกขัง อะหัง สุขคะโต นะโมพุทธานะ อติมะระณังคะยันติ ยันสะระนะยาภุณิ ฯ

๑ สิทธิการิยะ จะกล่าวถึงตำราธาตุ จะใคร่รู้ว่าธาตุของบุคคลผู้ใดจะสุญหรือว่าไม่สุญ ท่านให้ตั้งอายุของบุคคลผู้นั้น ลงจะได้เท่า แล้วให้ธาตุดิน ๒๑ บวกกับอายุเข้าจะได้เท่าใด แล้วให้เอาเบญจขันธ์ ๕ หาร ถ้าศูนย์ก็ทายว่า ธาตุดินศูนย์แล้ว ให้ตั้งอายุลงอีก เอาธาตุน้ำบวกเข้าได้เท่าใด แล้วเอาเบญจขันธ์ทั้ง ๕ หารอีก ถ้าได้ศูนย์ก็ว่าธาตุน้ำแล้ว ให้ตั้งอายุลงอีก เอาธาตุลมบวกเข้าได้เท่าใด แล้วเอาเบญจขันธ์ทั้ง ๕ หารเข้า ถ้าได้ศูนย์ก็ทายว่า ธาตุลมสุญแล้ว แล้วเอาอายุตั้งลงอีก เอาธาตุไฟบวกเข้าได้เท่าใด แล้วเอาเบญจขันธ์ทั้ง ๕ หารเข้า ได้ศูนย์ก็ทายว่า ธาตุไฟสุญแล้ว

ธาตุดิน ๒๑ ธาตุน้ำ ๑๒ ธาตุลม ๖ ธาตุไฟ ๔ เบญจขันธ์ ๕

จึงวังนะโรนะวัง อักคีพันทั้งสั่งมาเตธาตุพระโมกคัลลโน สพิมุตโตตักคะจา สะระนังขัตตมา

๑ ยาละออง เอาผักแพวแดง ๑ หอมแดง ๑ ใบเจตมูล ๑ ว่านกีบแรด ๑ ว่านร้อนทอง ๑ ลูกผักชีล้อม ๑ น้ำประสานทอง ๑ ใบกะเพรา ๑ กระจับปี่หัว ๑ หัวกระชาย ๑ กะทือ ๑ หัวตะไคร้ ๑ ดอกจันทร์ ๑ พิมเสนเกล็ด ๑ ขีดสามชั้น ๑ เปราะคั่ว

คาถาพ้นสะ นะโม อิติพุทธัง นะมะพะทะ อิติโย อมนะมย ขัตตะตะสะท้าวสรรพางค์กาย มะอะอุ รักขันติยะ

ยาถ่ายลมชาง เอาใบทับทิม ๑ บาท ใบกระพังโหม ๑ บาท ใบกะเพรา ๑ บาท เทียนดำ ๑ บาท เทียนแดง ๑ บาท ชิง ๑ บาท มหาหิงคุ์ ๒ สลึง ผักเสี้ยนผี ๑ บาท เมล็ดพรรณผักกาด ๑ บาท หัวหมู ๑ บาท เปล่าน้อย ๑ บาท กระจับปี่ ๑ บาท การบูร ๑ สลึง ดินเหนียว ๒ สลึง ดินเผา ยาเหล่านั่นไม่เผา บดด้วยพิมเสนเกล็ดแช่น้ำ โหระพา กะทือ เปลือกมะเดื่อ ก้างปลาแดง เหล้าแทรก แก้วขาง ท้องขึ้น ลงท้อง

ใบผักแว่น ๑ รากโองเทง ๑ ชิง ๑ พิมเสนเกล็ด ๑

๑ ยาสะกระเพรา เอาลูกจันทร์ ๑ ดอกจันทร์ ๑ กะทือ ๑ มหาหิงคุ์ ๑ ลูกผักชีล้อม ๑ หอมแดง ๑ กระจับปี่ ๑ ใบชะนำ ๑ การบูร ๑ กระเพรา เท้ายาทั้งหลาย

๑ กะดังใบ ๑ บาท สีหวด ๑ บาท ยาข้าวเย็นเหนือ ๑ บาท กำใจ ๑ บาท มะคำไก่ ๒ บาท มะตูมอ่อน ๕ ก้าน สะเดา ๕ ก้าน บอระเพ็ด ๕ แว่น ขมิ้นอ้อย ๕ แว่น หัวหอม ๕ หัว ลง นะโมพุทธานะ

๑ โกรฐทั้ง ๙^๗ เทียน ๙^๘ เกสรทั้ง ๗^๙ กฤษณา ๑ กะลำพัก ๑ ขอนดอก ๑ สน ๑ ลูกจันทร์ ๑ สมุลแว้ง ๑ อบเชย ๑ ชะลูด ๑ ไคร้เครือ ๑ แก่นขนุน ๑ ครอบทั้ง ๒^{๑๐} จิงจ้อ ๑ ขัดมอนทั้ง ๒ หญ้าตีนนก ๑ หญ้าปากชวาน ๑ พาดโฉน ๑ เนื้อไม้ ๑ แก่นลิ้นทม ๑ หัวหมู ๑ พริกไทย ๑ ชิง ๑ ดีปลี ๑ สมอไทย ๑ สมอพิเภกนอก ๒ สิ่ง ๑ แทรกขะมด ๑ พิมเสน ๑ สะค้าน ๑ เจตมูล ๑ ขมิ้นอ้อย ๑ ยาตัดไขชื้อ ยาพระเจ้าบรรทม

นะโมพุทธานะ ด้วยเดชสะเดชะคุณพระพุทเจ้าทั้งห้าพระองค์จงประสิทธิการพระธรรมนิสารให้แก่กู กูจึงจะตั้งฟ้าตั้งแผ่นดิน ตั้งพระสมุทรร แลสายสิญจน์ทั้งพระอินทร์ แลพระพรหม พระยม พระกาล ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ พุทฺษเทวดา อากาศเทวดา ทั้งสิบสองราศี พระมาตุลี พระสังกัจจาย พระนารายณ์ พระจันทร์ พระอาทิตย์ พระฤๅษีศิษย์วิทยา วิทยาธร กิณนร

^๗ เยาวโกศ คือ โกรฐหัวบัว โกรฐสอ โกรฐเขมา โกรฐเขียง โกรฐจุฬาลัมพา โกรฐกระดุก โกรฐก้านพร้าว โกรฐพุงปลา และโกศขงามังสี.

^๘ เยาวเทียน คือ เทียนดำ เทียนแดง เทียนขาว เทียนข้าวเปลือก เทียนตาตักแตน เทียนยาวพานี เทียนสัตตบุษย์ เทียนตากบ และเทียนเกล็ดหอย.

^๙ เกสรทั้ง ๗ คือ ดอกบุนนาค ดอกบัวหลวง ดอกสารภี ดอกพิกุล ดอกมะลิ ดอกจำปา และดอกกระดังงา.

^{๑๐} ไม่แน่ใจว่า ครอบทั้ง ๒ ได้แก่อะไรบ้าง ตามข้อมูลที่หาพบสมุนไพรมี ๓ ชนิด ได้แก่ ครอบจักรวาล ครอบฟันสี และครอบดัลล ซึ่งทั้งสามมีสรรพคุณเหมือนกัน.

คนธรรพ์ พระโมคคัลลา พระสารีบุตร พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อันส่งซึ่งพื้นแผ่นดินพระธรณี ท่านจะประสิทธิให้แก่กว่าดังนี้
สีโรเมพระพุทธเทวัญจะละลาทันเตเทวดาพรหม มะเทวานะปะรากันเจ เทวะกัมมะประสิทธิเม ฯฯ คาถาทำน้ามนต์พระ
ธรณีสาร ฯฯ

๕ ยาหม้อไอเหนียว เอาขอบชะนาง ๑ เล็บมีอนาง ๑ ลูกขี้กาแดง ๑ จันทน์ทั้ง ๒^{๑๑} สมอทั้ง ๓^{๑๒} ๑ รากไอเหนียว ๑
รากชุมเห็ดทั้ง ๒ รากกะเพรา ๑ ก้านสะเดา ๑ บอระเพ็ด ๑ ฝักคูน ๑ หัวหมู ๑ ขมิ้นอ้อย ๑ พริกไทย ๑ ดีปลี ๑ ขิง ๑
รากพุดดอ ๑ เท้าย่านาง ๑ หอมแดง ๑ ยาแก้เด็กตัวร้อนเป็นซาง

ต้นฉบับจบเพียงเท่านี้

^{๑๑} พืชสมุนไพร ๒ ชนิด คือ จันทน์แดง และจันทน์ขาว.

^{๑๒} พืชสมุนไพร ๓ ชนิด คือ ผลสมอไทย ผลสมอพิเภก และผลสมอเทศ.

บรรณานุกรม

ญาณโชติ. คัมภีร์ไสยศาสตร์ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : เจริญรัตน์การพิมพ์, ๒๕๓๙.

นริศรานูวัตติวงศ์, สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระยา. บันทึกเรื่องความรู้ต่างๆ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศฯ ทรงบันทึก

ประทาน พระยาอนุমানราชธนะ เล่ม ๓. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๑.

บุษบา ประภาสพงษ์ และคนอื่นๆ (บรรณาธิการ). แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ : ภูมิปัญญาทางการแพทย์และมรดกทาง

วรรณกรรมของชาติ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๒.

ส. ธรรมภักดี. เวทย์มนต์ ๑๐๘ ฉบับพิสดาร. มปป. : สำนักงาน ส. ธรรมภักดี, มปป.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่อง

ในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖.

